

## บทที่ ๑

### บทนำ

#### ๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสุขและความทุกข์เป็นธรรมชาติของชีวิตมนุษย์ เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาและพัฒนาทั้งความสุขและทุกข์เพื่อให้การดำเนินชีวิตเป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกับธรรมชาติอย่างมากที่สุด แต่ในภาวะโลกปัจจุบันนี้ เป็นยุคที่โลกนั้นเต็มไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มากมาย ฉะนั้นแล้วมนุษย์ต่างก็ต้องการวัตถุเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อจะตอบสนองให้ตนเองมีความสุข เพราะมีความเข้าใจว่า วัตถุคือสิ่งที่จะตอบสนองความต้องการทั้งหมดของชีวิต ยิ่งมีวัตถุมากเท่าใดก็ยิ่งมีความสุขทวีคูณเพิ่มมากขึ้นเท่านั้นด้วย จึงทำให้การเป็นอยู่ของมนุษย์ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติ

พระพุทธเจ้าที่ทรงค้นพบพระธรรมนั้น ก็คือค้นพบความจริงเกี่ยวกับเรื่องโลกและชีวิตว่าเป็นอย่างไร พระพุทธเจ้าทรงสนพระทัยมากเรื่องความสุขและทุกข์ของมนุษย์ และพระองค์ก็ทรงใช้เวลามากมายในการค้นคว้าเรื่องนี้ เพื่อให้รู้ชัดว่า มนุษย์นั้นมีความสุขและความทุกข์เกิดขึ้นอย่างไร ถ้ามีปัญหาคือความทุกข์เกิดขึ้นจะแก้ไขอย่างไร เรียกได้ว่าพระองค์เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องชีวิต เพราะฉะนั้นพระองค์จึงสามารถในการที่จะแก้ปัญหาชีวิตของคนเราและเราก็นับถือพระองค์ในแง่นี้เป็นสำคัญ<sup>๑</sup>

ทั้งนี้ มนุษย์จึงมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดำรงอยู่ไปตามยุคตามสมัยเพื่อความอยู่รอดของตนเองและเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองด้วย อย่างไรก็ตามการดำรงชีวิตของมนุษย์ในแต่ละภูมิภาคต่างๆ ก็ย่อมมีความแตกต่างไปตามสภาพแวดล้อม สังคม ตลอดจนวัฒนธรรมที่จะหล่อหลอมให้มนุษย์นั้น ๆ มีพฤติกรรมความเชื่อ ทศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแตกต่างกันไปด้วย ฉะนั้นจึงก่อให้เกิดประเพณี วัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ การปรับตัวของมนุษย์ตามยุคสมัยต่างๆ นั้น ก็เป็นไปเพื่อต้องการความอยู่รอด เป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ปุถุชนทุกๆ คนล้วนมีความกลัวต่อความตายด้วยกันทั้งสิ้น เพราะความตายนั่นจะทำให้มนุษย์ได้พรางจากบุคคลที่ตนรัก

---

<sup>๑</sup> พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), การแพทย์ยุคใหม่ในพุทธทัศน์, พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บริษัทธรรมิกจำกัด, ๒๕๕๑), หน้า ๓.

ตลอดจนทรัพย์สินสิ่งของต่างๆ ด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ความตายจึงไม่มีใครต้องการ แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่มีใครหลีกเลี่ยงหนีพ้นความตายไปได้เช่นเดียวกัน

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วในขณะที่มนุษย์ยังมีชีวิตอยู่ มนุษย์จึงได้มีการคิดค้นศาสตร์และศิลป์เพื่อพัฒนาตนเอง ศาสตร์และศิลป์ทำให้ค้นพบความแปลกใหม่อย่างไม่สิ้นสุด และสะท้อนภาพวิญญานของมนุษย์ให้ปรากฏอยู่ในสังคมด้วย

ในศาสตร์และศิลป์นั้น เรื่องรอยสัก ถือเป็นวิญญานศิลป์อย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยการสักยันต์นั้นมีการเล่าขานมายาวนานไม่ว่าจะอยู่บนซีกใดของโลก ทั้งนี้ หากกล่าวถึงรอยสัก คนทั่วไปก็อาจนึกถึงรูปภาพ ลวดลาย ตัวหนังสือ ตัวอักษร หรือตัวเลขในรูปแบบต่างๆ รวมไปถึงรูปลักษณ์ความหลากหลายที่แตกต่างกันตามความต้องการของผู้สัก ซึ่งหากพิจารณาแล้ว จะพบว่าในลวดลายของลายสักนั้นมีความพิเศษและเป็นการสร้างการมีตัวตนของผู้สัก อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเจ้าของรอยสักนั่นเอง การสักกรูปรอยบนผิวหนัง เป็นวัฒนธรรมของมนุษย์ที่มีมาแต่โบราณกาล ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์ใช้สีทาตัวเป็นสัญลักษณ์ภายในกลุ่มและป้องกันภัยจากสัตว์ร้ายด้วยการใช้สีต่าง ๆ ตามธรรมชาติ ก่อนที่จะสร้างเครื่องมือในการสักและวิวัฒนาการจนกลายมาเป็นวัฒนธรรมการสัก ในการสักนั้นทุกสังคมวัฒนธรรมเกือบทั่วโลกต่างก็มีรอยสักตามจุดประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป สำหรับประเทศไทย การค้นคว้าหาหลักฐานเกี่ยวกับการสักนั้น เป็นไปได้ยากเนื่องจากไม่มีหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษรแสดงให้เห็นถึงการสักได้อย่างชัดเจน แต่จากการสันนิษฐานการสักน่าจะเกิดขึ้นในสมัยสุโขทัย โดยนิยมสักในกลุ่มคนไทยภาคเหนือและภาคอีสานซึ่งได้รับมาจากไทใหญ่ซึ่งได้รับอิทธิพลตัวคัมภีร์และตัวอักษรมาจากพม่า ในส่วนภาคกลางในสมัยสุโขทัยไม่นิยมสักเท่าใดนัก เนื่องจากผิดธรรมเนียม จะเป็นช่วงกรุงศรีอยุธยาการสักจึงเริ่มมีมากขึ้น แต่เป็นการสักเพื่อประจักษ์กรรม กอง และสักประจานแก่บุคคลที่กระทำความผิดตามกฎหมายตราสามดวง จนในช่วงรัตนโกสินทร์ การสักจึงเป็นที่แพร่หลายของคนในภาคกลางและในเขตกรุงเทพมหานคร<sup>๒</sup>

คนไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเครื่องรางของขลังมาเป็นเวลายาวนานโดยมีปรากฏหลักฐานเด่นชัดอย่างมากในสมัยกรุงศรีอยุธยา เช่น การสักยันต์เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ทหารในการป้องกันภัยอันตรายต่างๆ จากศัตรู ฉะนั้นแล้วการสักบนเรือนร่างของมนุษย์นั้นจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

จากความเชื่อเรื่องการสักตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จุดประสงค์ในเรื่องการสักเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เช่น มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นศิลปะ โดยหลายๆ คนมีจินตนาการสร้างภาพที่ตนเองชอบไว้ในจิตใจแล้วก็ให้ผู้สักสร้างภาพนั้นๆ ลงบนเรือนร่างของตน เป็น

<sup>๒</sup> ภัทรพล ภูริดำรงกุล, “ผู้หญิงกับการสักยันต์ กระแสแฟชั่นหรือการพยายามสร้างอัตลักษณ์”, *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๓), หน้า ๑-๒.

ต้น แต่อย่างไรก็ตาม การสักบนเรือนร่างในมุมมองความคิดของอีกหลายๆ คนก็ยังเป็นไปเพื่อความหลัง ความศรัทธาดีสิทธ์ แคล้วคลาดจากอันตรายทั้งปวง ฉะนั้นแล้วเมื่อเป็นเช่นนี้กลุ่มที่เชื่อว่า การสักบนเรือนร่างมีความศรัทธาดีสิทธ์ป้องกันอันตรายต่างๆ ได้ ก็จะมีแนวความคิดในการดำเนินชีวิตและทัศนคติการมองชีวิตและความตายที่แตกต่างกันออกไป

ดังนั้นผู้วิจัยใคร่ที่จะศึกษาความเชื่อของบุคคลผู้มาสักยันต์เพื่อทราบรายละเอียดเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องการสักยันต์ ของผู้ที่มาสักยันต์วัดบางพระ ซึ่งเป็นวัดที่มีชื่อเสียงเป็นเวลายาวนานในด้านการสักยันต์จนถึงปัจจุบันโดยมีหลวงพ่อเป็นเป็นบรมครูด้านการสักยันต์ที่วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม ทั้งนี้เพื่อจะได้วิเคราะห์ความเชื่อต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการเผยแพร่และเพื่อเป็นประโยชน์เฉพาะของปัจเจกบุคคลและสังคมโดยรวมต่อไป

## ๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑.๒.๑ เพื่อศึกษาเรื่องการสักยันต์ของวัดบางพระ จังหวัดนครปฐม
- ๑.๒.๒ เพื่อศึกษาระดับการสักยันต์ของผู้มาสักยันต์ที่วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม
- ๑.๒.๓ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อเรื่องการสักยันต์ของผู้มาสักยันต์ วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

## ๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่องความเชื่อเรื่องการสักยันต์ของผู้สักยันต์ วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา ทำการศึกษาเฉพาะเรื่องความเชื่อเรื่องการสักยันต์ของผู้มาสักยันต์วัดบางพระใน ๔ ด้าน คือ ๑. ด้านแคล้วคลาด ๒. ด้านคงกระพันชาตรี ๓. ด้านเมตตามหานิยม และ ๔. ด้านป้องกัน

### ๑.๓.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานภาพ อาชีพ จำนวนครั้งที่สักยันต์ การสักยันต์ และลายที่ทาสัก

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเชื่อเรื่องการสักยันต์ ๔ ด้าน คือ ๑. ด้านแคล้วคลาด ๒. ด้านคงกระพันชาตรี ๓. ด้านเมตตามหานิยม และ ๔. ด้านป้องกัน

### ๑.๓.๓ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างผู้มาสักยันต์ที่วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๐๐ คน

#### ๑.๓.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่ใช้ในการศึกษา คือผู้มาสังกัณต์ วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม

๑.๓.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยระหว่าง เดือนตุลาคม ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

### ๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๔.๑ ความเชื่อเรื่องการสังกัณต์ของผู้มาสังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม เป็นอย่างไร

๑.๔.๒ การสังกัณต์ของผู้สังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม เป็นอย่างไร

๑.๔.๓ เปรียบเทียบความเชื่อเรื่องการสังกัณต์ของผู้มาสังกัณต์ วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ควรเป็นอย่างไร

### ๑.๕ สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ กลุ่มตัวอย่าง ผู้มาสังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม มีอายุต่างกัน มีความเชื่อเรื่องการสังกัณต์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ กลุ่มตัวอย่าง ผู้มาสังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม มีเพศต่างกัน มีความเชื่อเรื่องการสังกัณต์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ กลุ่มตัวอย่าง ผู้มาสังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความเชื่อเรื่องการสังกัณต์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ กลุ่มตัวอย่าง ผู้มาสังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความเชื่อเรื่องการสังกัณต์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ กลุ่มตัวอย่าง ผู้มาสังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม มีสถานภาพต่างกัน มีความเชื่อเรื่องการสังกัณต์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๖ กลุ่มตัวอย่าง ผู้มาสังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม มีอาชีพต่างกัน มีความเชื่อเรื่องการสังกัณต์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๗ กลุ่มตัวอย่าง ผู้มาสังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม มีจำนวนครั้งที่สังกัณต์ต่างกัน มีความเชื่อเรื่องการสังกัณต์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๘ กลุ่มตัวอย่าง ผู้มาสังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม มีการสังกัณต์แตกต่างกัน มีความเชื่อเรื่องการสังกัณต์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๙ กลุ่มตัวอย่าง ผู้มาสังกัณต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม มีลายสังกัณต์แตกต่างกัน มีความเชื่อเรื่องการสังกัณต์แตกต่างกัน

## ๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

**ความเชื่อ** หมายถึง การยอมรับนับถือในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะมีอยู่จริงหรือไม่ก็ได้

**ความเชื่อในการสักยันต์** หมายถึง ผู้ที่สักยันต์ต่างๆ ตามร่างกายมีความเชื่อว่า เพื่อความแคล้วคลาด เพื่อความคงกระพันชาตรี และเพื่อเมตตามหานิยม

**ยันต์** หมายถึง ตารางหรือลายเส้นเป็นเลข อักขระหรือรูปภาพที่เขียนลงบนแผ่นผ้า หรือวัสดุอื่นๆ หรือใช้สักลงบนผิวหนัง

**แคล้วคลาด** หมายถึง ทำให้มีความมั่นใจในการทำงาน ประกอบอาชีพ เพื่อไม่ให้ประมาทในการดำรงชีวิต และการรอดพ้นจากสิ่งที่ไม่คาดคิดไว้ เพื่อความปลอดภัยจากสิ่งที่ไม่คาดคิดจากทุกสารทิศ จึงทำให้เกิดความมั่นใจในการครองตน ประกอบอาชีพที่สุจริต คุณทางด้านแคล้วคลาดมาจากพลังจิตของอาจารย์สักยันต์ผู้สักอักขระลงบนเรือนร่าง และพลังใจของผู้ที่ได้รับการสักยันต์และผู้ได้รับการสักยันต์ต้องปฏิบัติตามกฎข้อห้ามยันต์นั้นจึงจะเกิดความศักดิ์สิทธิ์

**คงกระพันชาตรี** หมายถึง ยันต์ประเภทนี้เมื่อสักแล้วมีความเชื่อว่าป็นหรือศาสตราวุธต่างๆ อาจแพ้ยับ และเพื่อเสริมอำนาจบารมี คุณทางด้านคงกระพันชาตรีจากอาจารย์สักยันต์ผู้มีวิชาเข้มขลังสักอักขระลงบนเรือนร่างเพื่อให้ผู้ได้รับการสัก มีความเชื่อมั่นในตนเองในการประกอบสัมมาอาชีพ วิชาคงกระพันชาตรีจึงหมายถึง "วิชาที่ทำให้ร่างกายสามารถทนทานต่อสิ่งทั้งหลายได้" แต่หากสิ่งเหล่านั้นมีน้ำหนักมากก็อาจทำให้เจ็บปวดสาหัสหรืออวัยวะภายในบอบช้ำ และจะเป็นวิชาป้องกันตัวได้ เป็นวิชาที่ทำให้ตัวเบาและวัตถุสิ่งของที่มากระทบตัวเบาไปหมด แต่ทั้งนี้ยันต์จะขลังและศักดิ์สิทธิ์ได้ต้องมาจากการรักษากฎข้อห้ามของการสัก มีสติ และดำรงตนอยู่ในศีล ๕ อย่างเคร่งครัด

**เมตตามหานิยม** หมายถึง มหาเสน่ห์ เชื่อว่าเมื่อสักแล้ว จะมีคนรักคนชอบมีคนนิยมพูดจาไพเราะจับใจคนทั่วไป คำขายคล่อง มีเมตตาต่อเรา เปลี่ยนจากศัตรูเป็นมิตร และเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางด้านการงาน อาจารย์ผู้สักอักขระยันต์ที่ได้เรียนมาบนเรือนร่าง เพื่อให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์แต่ทั้งนี้ผู้ได้รับการสักยันต์จะต้องมีความเชื่อมั่นในยันต์ จากอาจารย์ผู้ประสาทวิชาลงอักขระให้ และปฏิบัติตามกฎข้อห้ามรักษาศีล ๕ จึงจะทำให้ยันต์นั้นศักดิ์สิทธิ์

**ป้องกัน** หมายถึง อาจารย์สักอักขระยันต์ให้ศิษย์เพื่อคุณทางด้านป้องกันแก้ไขต่างๆ รักษาโรค และเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ยันต์ประเภทนี้สักแล้วมีความเชื่อว่าสามารถป้องกันพิษสัตว์ต่างๆ ได้การสักยันต์ประเภทนี้ได้รับความนิยมมากทั้งชายและหญิง เช่น การสักดอกผักแว่น ดอกจันทร์ ฯลฯ และยังสวยงามอีกด้วย แต่ทั้งนี้ยันต์นี้จะมอานุภาพได้ก็ต่อเมื่อผู้สักประสาทวิชาอย่างถูกต้องและผู้ได้รับการสักต้องรักษาตามข้อปฏิบัติ เคารพ กตัญญูต่ออาจารย์ผู้สัก และมีศีล ๕

**การสัก** หมายถึง การใช้วัตถุปลายแหลมจิ้มแทงลงบนผิวหนังทำให้เกิดรอยบนผิวหนังตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย

**วัตถุประสงค์การสัก** หมายถึง ผู้สักยันต์ตามร่างกายมีวัตถุประสงค์ในการสัก เพื่อเตือนความจำ เพื่อสร้างอำนาจให้แก่ตนเอง เพื่อแสดงความเป็นสมาชิกกลุ่ม และเพื่อเป็นเครื่องรางของขลังป้องกันภัยต่างๆ เป็นต้น

**อาจารย์สักยันต์** หมายถึง บุคคลที่ดำเนินการสักโดยเป็นครูบาอาจารย์ผู้มีวิชาคาถาอาคมต่าง ๆ กระทำพิธีตามความเชื่อในการสักยันต์

**คนสักยันต์** หมายถึง บุคคลที่มีรูปรอยสักบนร่างกาย เฉพาะที่สักยันต์จากอาจารย์ที่สักยันต์โดยมีคาถากำกับตามพิธีความเชื่อ

**อายุ** หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เกิดจนถึงปีที่ตอบแบบสอบถาม โดยกำหนดเป็นช่วงได้แก่ต่ำกว่า ๒๐ ปี ๒๑ – ๓๐ ปี ๓๑ – ๔๐ และ ๔๑ ปีขึ้นไป

**เพศ** หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

**ระดับการศึกษา** หมายถึง วุฒิการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ไม่ได้เรียน ประถมศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

**รายได้ต่อเดือน** หมายถึง ผลตอบแทนจากการประกอบอาชีพเป็นเวลาหนึ่งเดือน โดยแบ่งออกเป็นชั้น ดังนี้ คือ ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท, ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท, ตั้งแต่ ๑๕,๐๐๐ บาท – ๒๐,๐๐๐ และตั้งแต่ ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป

**สถานภาพ** หมายถึง สถานการณ์ครองคู่ในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สมรส โสด หม้าย และ หย่าร้าง

**อาชีพ** หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่ประกอบในปัจจุบัน ได้แก่ แม่บ้าน พ่อบ้าน รับราชการ รับจ้าง พนักงานบริษัท นักเรียน นิสิต นักศึกษา ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย นักบวช และเกษตรกร

**จำนวนครั้งที่สักยันต์** หมายถึง จำนวนของการสักยันต์ที่วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม โดยแบ่งออกเป็น ครั้งแรก, ครั้งที่ ๒-๕, ครั้งที่ ๖-๑๐, และครั้งที่ ๑๐ ขึ้นไป

**การสักยันต์** หมายถึง การสักหมึกหรือสักสี โดยลอยสักจะปรากฏอยู่บนเรือนร่างตลอดไป และการสักน้ำมันต่างๆ เช่น น้ำมันว่าน หลักจากสักผ่านไป ๑ สัปดาห์ลอยสักจะไม่ปรากฏให้เห็น

**ลายสักยันต์** หมายถึง รอยสักยันต์บนเรือนร่างที่ประกอบไปด้วยอักขระหรือรูปต่างๆ เช่น เสือ หนุมาน เป็นต้น

**วัดบางพระ** เป็นชื่อในทางราชการชื่อเดิมคือ วัดปากคลองบางพระ สังกัดมหานิกายอยู่ในการปกครองคณะสงฆ์ ตำบลวัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มีเนื้อที่วัด ๓๓ ไร่ ๑ งาน ๖๐ ตารางวา และธรณีสงฆ์ ๒๒ ไร่ ๒ งาน ๑๙ ตารางวา โดยวัดบางพระสร้างขึ้นเมื่อประมาณปีพ.ศ. ๒๒๒๐จัดอยู่ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย โดยวัดบางพระมีพระอาจารย์ที่เชี่ยวชาญทางด้านการสัก

ยันต์และเป็นที่รู้จักของมหาชนจำนวนมากทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ กล่าวคือ หลวงพ่อเป็น โดยท่านได้มรณภาพไปแล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ และมีพระครูอนุกูลพิศาลกิจ (หลวงพ่อบำ) เป็นเจ้าอาวาสในปัจจุบัน

## ๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับ

- ๑.๗.๑ ทำให้ทราบความเชื่อเรื่องการสักยันต์ของผู้มาสักยันต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม
- ๑.๗.๒ ทำให้ทราบระดับการสักยันต์ของผู้มาสักยันต์ที่วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม
- ๑.๗.๓ ทำให้ทราบการเปรียบเทียบความเชื่อเรื่องการสักยันต์ของผู้มาสักยันต์ วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป